

ÎNCHEIERE

27 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de
Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Mardari
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de Victoria Cebotari,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Tatiane Garaz către Victoria
Cebotari cu privire la atribuirea imobilului a regimului proprietății comune pe cote-
părți, determinarea cotelor-părți din bunul imobil proprietate comună, stabilirea
modului de folosință a imobilului, obligarea de a nu crea obstacole în folosirea
bunului imobil și recuperarea cheltuielilor de judecată;

la acțiunea reconvențională a Victoriei Cebotari către Tatiana Garaz cu privire
la determinarea cotelor-părți din bunul imobil proprietate comună,

împotriva deciziei din 05 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de Victoria Cebotari și menținută hotărârea din 17 iulie
2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care acțiunea inițială a fost admisă
parțial, iar cererea reconvențională s-a respins,

c o n s t a t ă:

La 08 mai 2014, Tatiana Garaz a depus cerere de chemare în judecată către
Victoria Cebotari privind partajarea în natură a apartamentului nr. XXX, situat pe
str. XXX, cu nr cadastral: XXX, cu atribuirea fiecăreia a câte ½ cotă-parte.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 02 august 1994, părinții săi Cebotari
Victoria și Garaz Anatolii au divorțat. Până la divorț, întreaga familie locuia în
apartamentul nominalizat. După divorț, în apartamentul respectiv, a rămas să
locuiască reclamanta cu mama sa - Cebotari Victoria.

Conform hotărârii Comisiei municipale de privatizare a fondului de locuințe
nr. 48 din 01 decembrie 1994, reclamanta și pârâta au participat la privatizarea
apartamentului, iar prin contractul de vânzare-cumpărare din 17 februarie 1995, au
obținut dreptul de proprietate în privința acestui bun imobil.

Pe parcurs, pârâta și-a întemeiat o nouă familie, fiind recăsătorită cu un alt
bărbat pe nume Corotînschii Alexei, care s-a instalat cu traiul în acest apartament,
iar în această căsătorie s-a născut copilul lor comun - XXX. Astfel, din anul 2001,
în acest apartament locuia reclamanta, pârâta cu noul ei soț și copilul lor.

Pe parcursul conviețuirii în apartamentul dat, pârâta permanent își urmărea scopul, prin diferite metode meschine, ca reclamanta să părăsească apartamentul. Deseori pârâta îi reproșa reclamantei, că este needucată, că nu poate să depășească greutățile vieții cotidiene din mun. Chișinău, nu are noroc în viață, are un tată needucat și slab de fire, etc. Frecvent, pârâta o certa fără niciun temei, numind-o cu expresii necenzurate. Uneori, certurile pârâtei se transformau în aplicarea violenței, deseori fiind lovită fără milă peste față, mâini, etc. Un caz similar s-a întâmplat în anul 2002, când reclamanta, fiind de vârstă fragedă de 11 ani, a fost lovită de mama sa atât de tare, încât a ajuns la Spitalul Clinic Municipal de Urgență cu 2 fracturi închise ale antebrățului drept. Deseori, erau cazuri, când reclamanta era alungată din apartament, fiind lăsată în stradă pe timp de iarnă, fără haine și fiind nevoită să locuiască temporar la rude, în cămin.

În perioada ianuarie 2003 - 17 septembrie 2004, reclamanta a fost nevoită să locuiască la tatăl ei Garaz Anatolie, fiind transferată cu studiile în școala din satul XXX. Ulterior, în perioada 17 septembrie 2003 - 30 mai 2008, reclamanta a locuit în mun. Chișinău, cu mama sa și soțul acesteia, deoarece a fost asigurată de bunica sa, precum că dânsa va menține ordinea și liniștea în familie. Ulterior, având în vedere atitudinea ostilă a pârâtei, reclamanta a fost nevoită din nou să părăsească apartamentul, urmând să locuiască la Mănăstirea „XXX” din XXX, urmând studiile în perioada 2008-2009, în cadrul Liceului de Fete „XXX”.

În perioada anilor 2009-2012, reclamanta s-a aflat în mun. Chișinău, deoarece dorea cu orice preț să-și continue studiile la o instituție universitară din capitală. Au fost perioade în care reclamanta a fost impusă de pârâtă să muncească pentru a aduce venituri în familie. Fiind minoră, în paralel cu frecventarea lecțiilor la liceu, reclamanta era nevoită să câștige bani din filmări video la diferite activități extrașcolare, deseori prezentându-se la lecții cu stare de oboseală. Ulterior, a fost nevoită să muncească la piață, fiind remunerată zilnic. În ultima perioadă reclamanta a fost angajată oficial în cadrul SRL „TOP Shop Studio Moderna”, până la 30 octombrie 2013, cu un salariu lunar de 2200 de lei – 2400 de lei. Toți banii obținuți îi transmitea pârâtei pentru achitarea cheltuielilor curente ale apartamentului, servicii comunale.

După 30 octombrie 2013, reclamanta a fost în imposibilitate să muncească, deoarece studiile din cadrul Universității Agrare de Stat din Moldova, frecvența zi, la buget, nu-i permiteau să muncească suplimentar. La sfârșitul lunii noiembrie 2013, pârâta i-a reproșat reclamantei că dânsa nu muncește și nu aduce niciun venit pentru întreținerea apartamentului, comunicându-i că bursa lunară de la Universitate de 780 de lei este insuficientă pentru achitarea serviciilor comunale.

În urma a mai multor reproșuri, pârâta i-a sustras cheile de la apartament, împreună cu buletinul ei de identitate, carnetul de student, impunând-o cu forța să iasă din apartament. Pe timp de iarnă, la temperaturi scăzute de +1, +4 °C, reclamanta a rămas în plină stradă fără locuință, fiind pusă în situația de a pleca la colegile sale din cămin.

În prezent, fiind alungată din apartament, reclamanta este nevoită să locuiască temporar până la sosirea perioadei de vacanță, în căminele Universității Agrare de Stat din Moldova, str. XXX, mun. Chișinău.

Fiind proprietara la $\frac{1}{2}$ cotă-parte din apartamentul nr. XXX din str. XXX Chișinău, este impusă de situație să solicite partajarea în natură a bunului imobil, pentru a pune capăt tulburărilor și amenințărilor parvenite de la pârâtă.

Pe parcurs, reclamanta și-a concretizat cerințele, solicitând partajarea în natură a apartamentului litigios, cu atribuirea fiecăruia a câte $\frac{1}{2}$ cotă-parte și încasarea prejudiciului moral în mărime de XXX de lei.

Prin cererea din 16.11.2017, reclamanta și-a modificat cerințele, solicitând de a se atribui regimul proprietății comune pe cote-părți bunului imobil situat în XXX, nr. cadastral XXX; a determina cotele-părți din proprietatea comună asupra bunului imobil, situat în XXX, nr. cadastral XXX, prin atribuirea Tatianeii Garaz și Victoriei Cebotari a câte $\frac{1}{2}$ cotă-parte ideală fiecareia; a stabili modul de folosință a imobilului, potrivit Raportului de expertiză judiciară nr.1126 din 20 octombrie 2016, atribuind în folosința reclamantei încăperea locativă nr.6, cu suprafața de 11,30 m² și în folosința pârâtei încăperea locativă nr.5, cu suprafața 19,00 m², iar încăperile nr.7 bucătărie cu suprafața de 7,00 m², nr.8 baie cu suprafața de 2,40 m², nr.9 veceu cu suprafața de 1,10 m², nr.10 antreu cu suprafața de 8,70 m² și loggia, a atribui în folosința comună a coproprietarilor; a obliga pârâta Victoria Cebotari de a nu crea obstacole Tatianeii Garaz în folosința spațiului locativ și de a încasa din contul pârâtei în beneficiul reclamantei cheltuielile de asistență juridică, și 1600 de lei - cheltuieli de efectuare a expertizei.

În drept, cererea de chemare în judecată a fost întemeiată pe prevederile art. 366, 370 Cod civil.

În cadrul examinării cauzei, pârâta Victoria Cebotari a depus acțiune reconvențională către Tatiana Garaz, prin care a solicitat determinarea părților din proprietatea comună după cum urmează: reclamantei Victoria Cebotari să i se atribue $\frac{2}{3}$ cotă-parte din apartamentul XXX, situat pe adresa XXX, iar pârâtei Tatiana Garaz să i se atribue $\frac{1}{3}$ cotă-parte din imobilul menționat mai sus.

În susținerea acțiunii reconvenționale s-a invocat că, la 17.02.1995, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire, autentificat notarial de către notarul Iumbeli Elena la Biroul Notarial nr.4 din mun. Chișinău, cu nr.3-1204, înregistrat la OCT mun. Chișinău, cu nr. cadastral XXX, la 02 iunie 2003. Conform contractului sus menționat în proprietatea reclamantei Cebotari Victoria a trecut apartamentul nr. XX, de pe adresa menționată, care constă din 2 odăi, cu suprafața totală de 53,30 m².

Conform certificatului eliberat de către Direcția Generală economie, reforme și relații patrimoniale la privatizarea locuinței a mai participat și fiica reclamantei Tatiana Garaz.

În toamna anului 2013, în legătură cu neînțelegerile și certurile iscate între părți, pârâta a părăsit apartamentul, iar de către ea a fost efectuată o reparație capitală în apartamentul sus indicat, cheltuielile estimative pentru reparație fiind de 100000 de lei. Prin urmare, costul patrimoniului comun s-a mărit esențial.

În drept, acțiunea reconvențională a fost invocată pe prevederile art. 346 Cod civil.

Prin hotărârea din 17 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Garaz a fost admisă parțial.

S-a atribuit imobilului situat în mun. XXX, regimul proprietății comune pe cote-părți.

S-au determinat cotele-părți din bunul imobil proprietate comună a Tatiane Garaz și Victoria Cebotari, situat în XXX după cum urmează: Tatiana Garaz deține în proprietate cota-parte de $\frac{1}{2}$ în apartamentul menționat, Victoria Cebotari deține în proprietate cota-parte de $\frac{1}{2}$ din apartamentul menționat.

S-a stabilit modul de folosință a bunului imobil enunțat în felul următor: încăperea locativă nr. 6, cu suprafața de 11,30 m², s-a atribuit în folosință Tatiane Garaz; încăperea locativă nr.5, cu suprafața de 19,00 m², s-a atribuit în folosință Victoriei Cebotari; încăperile nr.7 bucătărie cu suprafața de 7,00 m², nr.8 baie cu suprafața de 2,40 m², nr.9 veceu cu suprafața de 1,10 m², nr.10 antreu cu suprafața de 8,70 m² și loggia, s-a atribuit în folosință comună coproprietarilor Tatiana Garaz și Victoria Cebotari.

S-a obligat Victoria Cebotari să nu creeze obstacole Tatiane Garaz în folosința și dispoziția spațiului menționat mai sus, și anume a încăperii locative cu încăperile nr.7, nr.8, nr.9, nr.10 și loggia.

S-a încasat de la Victoria Cebotari în beneficiul Tatiane Garaz cheltuielile de judecată în mărime de 1300 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Garaz a fost respinsă.

Acțiunea reconvențională depusă de Victoria Cebotari împotriva Tatiane Garaz cu privire la determinarea cotelor-părți din bunul imobil proprietate comună fost respinsă.

La 27 iulie 2018, Victoria Cebotari a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 17 iulie 2018.

Prin decizia din 05 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat a fost respins și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că, reieșind din materialul probator anexat la materialele cauzei, având în vedere constatarea temeiniciei cerințelor Tatiana Garaz, or, aceasta este proprietar comun cu Victoria Cebotari a imobilului litigios, Colegiul civil consideră că cererea de apel poartă un caracter declarativ și în temeiul argumentelor apelantei nu poate fi casată o hotărâre legală în fond.

Temeinicia atribuirii bunului imobil litigios a regimului juridic al proprietății comune pe cote-părți, determinarea cotelor-părți din bunul imobil proprietate comună și anume a câte $\frac{1}{2}$ cotă-parte fiecareia, asupra căreia Tatiana Garaz are drept de posesiune, folosință și de dispoziție în limite legale, a fost stabilită atât în prima instanță, cât și în instanța de apel.

În conformitate cu art.365 alin. (1) lit. d) al Codului de procedură civilă, în cererea de apel se indică motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul, iar în conformitate cu alin.(2) al aceluiași articol, în cererea de apel se poate indica și alte date ce țin de examinarea apelului.

Prevederile art.372 alin.(1) al Codului de procedură civilă stabilesc că, părțile și alți participanți la proces au dreptul să prezinte noi probe dacă au fost în imposibilitatea să o facă la examinarea pricinii în primă instanță.

Prin urmare, instanța de apel a considerat necesar de a concretiza că instanța de apel în esența sa este o continuare a instanței de fond, astfel circumstanțele și probele care nu au putut fi prezentate în prima instanță, dar au o importanță majoră în soluționarea litigiului, urmează să fie prezentate în instanța de apel.

În așa fel, pe lângă faptul că argumentele apelantei nu se referă la încălcarea esențială de către prima instanță a unor prevederi legale, instanța de apel a reținut că apelul nu conține oricare argumente noi și plauzibile, în urma cărora s-ar constata netemeinicia hotărârii atacate.

În același sens, instanța de apel a mai menționat că, prima instanță a examinat pricina în coroborare cu prevederile legislației în vigoare, desfășurând examinarea litigiului pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale, organizând procesul astfel încât părțile au avut posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător independent de instanță, de alte organe și alte persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu pricina dată judecării și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței, respectiv acordând posibilitate participanților la proces de a-și expune poziția, totodată, păstrându-și imparțialitatea și obiectivitatea, creând condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale pricinii.

La 07.08.2019, Victoria Cebotari a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 05 decembrie 2018.

În motivarea recursului a indicat că hotărârile judecătorești pronunțate sunt ilegale, instanțele de judecată nu au luat în considerație faptul că calitatea acestui apartament s-a îmbunătățit esențial, fiind efectuată reparația capitală a acestuia din contul recurentei.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care acțiunea inițială să fie respinsă, iar acțiunea reconvențională să fie admisă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 05 decembrie 2018 și expediată pentru comunicare participanților la proces la 09 ianuarie 2019 (f. d. 62, Vol. II), însă date despre recepționarea deciziei contestate la materialele dosarului lipsesc. Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 05 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Victoria Cebotari, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de

procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Victoria Cebotari, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către Victoria Cebotari.

Astfel, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Victoria Cebotari.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Mardari

Maria Ghervas